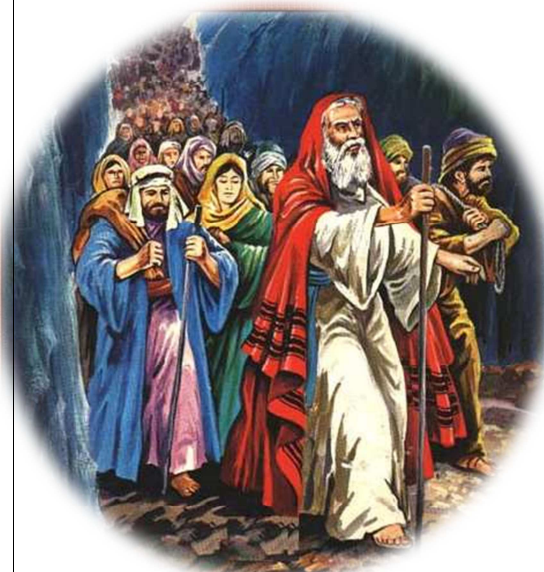

© ESKY

דף קריאה לפסח!

זכר ליציאת מצרים

קם מלך חדש במצרים שלא הכיר את יוסף ואת בני ישראל.

פרעה הכריח את בני ישראל להיות לו לעבדים. הוא מרר את חייהם בעבודה קשה, בחמר ובלבנים ובכל עבודה בשדה. פרעה צוה על השוטרים "כל הבן הילוד היאורה תשליכוהו".

ליוכבד ולעמרם נולד בן, שלושה חדשים הצפינה (החביאה, הסתירה) - ליוכבד את בנה, אך לא יכלה להסתירו עוד.

לקחה ליוכבד תבה, מרחה אותה מבחוץ בזפת ורפדה אותה מבפנים. השכיבה ליוכבד את בנה הקטן בתבה והניחה אותה על פני מי היאור. מרים, אחות הילד לא עזבה את המקום. היא עמדה מרחוק לראות מה יקרה לאחיה הקטן.

באותה שעה יצאה בת פרעה לרחץ ביאור, כאשר נכנסה למים ראתה את התבה. הושיטה בת פרעה את ידה אל התיבה והציצה לתוכה - והנה ילד יפה עינים שוכב בתבה. ראה הילד את בת פרעה ופרץ בבכי.

רחמה עליו בת פרעה ואמרה: "רעב הוא המסכן, לכן הוא בוכה".

מרים נגשה אל בת פרעה ואמרה: "האלף לקרוא לך למינקת עבריה?"

אָמַרָה לָהּ בֵּת פֶּרַעַה : "לְכִי!"

הִלְכָה מֵרִים וְהִבִּיָּאָה אֶת יוֹכָבֵד אִמּוֹ שֶׁל הַיֶּלֶד.

וּבֵת פֶּרַעַה אָמַרָה לָהּ : "קַחִי אֶת הַיֶּלֶד הַזֶּה לְבֵיתְךָ וְהִנִּיקִי אוֹתוֹ עַד אֲשֶׁר יִגְדֹל, אַחֵר תָּבִיֹאִי אוֹתוֹ אֵלַי לְאַרְמוֹן הַמֶּלֶךְ."

שְׂמִיחָה רַבָּה הָיְתָה בְּבֵית עֲמֶרֶם, כְּאֲשֶׁר יוֹכָבֵד חֲזָרָה הַבֵּיתָה וְהִתִּינוּק בְּזִרְעוֹתֶיהָ. כְּאֲשֶׁר גָּדַל הַיֶּלֶד, הִבִּיָּאָה אוֹתוֹ אִמּוֹ לְבֵת פֶּרַעַה וְהוּא הָיָה לָהּ לְבֶן. בֵּת פֶּרַעַה קָרָאָה אֶת שְׁמוֹ : 'מֹשֶׁה' כִּי אָמַרָה : "מִן הַכִּיִּים מִשִּׁיתִּיהוּ".

גָּדַל מֹשֶׁה וַיֵּצֵא מִן הָאֲרָמוֹן, בָּא אֶל אָחִיו הָעִבְרִיִּים, רָאָה אוֹתָם עוֹבְדִים בַּפֶּרֶךְ, וְשׁוֹטְרֵי פֶרַעַה מַצְלִיפִים בָּהֶם בְּשׁוֹטִים. רַחֵם עֲלֵיהֶם מֹשֶׁה מְאֹד.

יוֹם אֶחָד רָאָה מֹשֶׁה, אִישׁ מִצְרִי מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי, הִתְנַפֵּל מֹשֶׁה עַל הַמִּצְרִי וְהִרְגּוֹ. לְמַחֲרַת רָאָה מֹשֶׁה אִישׁ עִבְרִי רָשָׁע מַכֶּה אִישׁ עִבְרִי, שָׁאַל אוֹתוֹ מֹשֶׁה : "לָמָּה תַכֶּה רֵעֶךָ?" עָנָה לוֹ הָרָשָׁע :
"הִלְהֵרוֹג אוֹתִי אַתָּה רוֹצֶה כְּכִי שֶׁהִרְגַתְּ אֶת הַמִּצְרִי".

אוֹ אִזְּדַע מֹשֶׁה שֶׁהִדְבֵּר נוֹדַע לְפֶרַעַה. מֹשֶׁה בָּרַח מִמִּצְרַיִם לְאַרְצָה מִדְיָן.
בְּמִדְיָן הִתְחַתֵּן מֹשֶׁה עִם צִפּוֹרָה וַעֲבַד כְּרוֹעֶה צֹאן.

יוֹם אֶחָד רָאָה מֹשֶׁה בְּמִדְבָּר מַחֲזֶה מוֹזָר, הוּא רָאָה שֵׁיחַ - סִנֵּה, וְהִסְנֶה בּוֹעֵר בָּאֵשׁ וַאֲיֵנָּנו נִשְׂרָף. נִגַּשׁ מֹשֶׁה לְרֹאוֹת מָה הַפֶּלֶא הַזֶּה וְהִנֵּה שָׁמַע קוֹל מִתּוֹךְ הַסִּנֵּה : "מֹשֶׁה! מֹשֶׁה!", "הִנֵּנִי" – עָנָה מֹשֶׁה.

"שֶׁל נִעְלִיד מַעַל רִגְלֶיךָ, כִּי הַמָּקוֹם אֲשֶׁר אַתָּה עוֹמֵד עָלָיו אֲדַמַּת קֹדֶשׁ הוּא!" נִבְהַל מֹשֶׁה וְהִסְתִּיר אֶת פָּנָיו, כִּי פָחַד לְהִבִּיט.

אִזְּנָשְׁמַע הַקּוֹל שׁוֹב : "אֲנִי ה' אֱלֹהֵי אֲבֹרָהֶם, יִצְחָק וַיַּעֲקֹב, רָאִיתִי אֶת הַסֶּבֶל שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם וְשָׁמַעְתִּי אֶת צַעֲקוֹתָם. לָךְ אֵל פֶּרַעַה וַאֲמַר לוֹ : אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל שְׁלַח אוֹתִי אֵלֶיךָ לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם!"

מֹשֶׁה עָנָה : "אֲנִי? מִי אֲנִי? מִי יֵאֱמִין לִי שֶׁה' שְׁלַח אוֹתִי?"

ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְזַרֵּק אֶת הַמִּקֵּל עַל הַרצָפָה, וְהַמִּקֵּל הִפָּךְ לִהְיוֹת נָחָשׁ,
ה' אָמַר לְמֹשֶׁה לְשַׁפּוֹךְ מִיָּם עַל הָאָדָמָה, וְהַמַּיִם הִפְכוּ לָדָם. ה' אָמַר
לְמֹשֶׁה: "הִרְאֵה לָהֶם אֶת הָאוֹתוֹת, וְהֵם יֵאֱמִינוּ לָךְ."

"אֲבָל", אָמַר מֹשֶׁה, "אֲבָל אֲנִי מִגִּמְגִּים אֵיךְ אֲדַבֵּר עִם פְּרַעֲה?"
"אַל תִּדְאָג", עָנָה ה' "אֲחִיךָ אֱהָרֹן יֵלֶךְ אִתְּךָ, אֲנִי אֲדַבֵּר אִתְּךָ, וְאֱהָרֹן
יֹאמַר לְפְרַעֲה מָה שְׁאַתָּה תֹּאמַר לוֹ".

מֹשֶׁה הֵלֵךְ לְכוּוֹן מִצְרַיִם וּמִטָּה ה' בִּידּוֹ. יָצָא אֱהָרֹן אָחִיו הַגָּדוֹל שֶׁל
מֹשֶׁה לִפְגֹּשׁ אֶת מֹשֶׁה בַּמִּדְבָּר. סִפֵּר מֹשֶׁה לְאֱהָרֹן אָחִיו אֶת דִּבְרֵי ה'
אֲשֶׁר שָׁלַח אוֹתוֹ אֶל פְּרַעֲה לְהוֹצִיא אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם.
בָּאוּ מֹשֶׁה וְאֱהָרֹן וְעָמְדוּ לִפְנֵי פְרַעֲה.

שָׁאַל אוֹתָם פְּרַעֲה: "מִי אַתֶּם וּמָה רְצוֹנְכֶם?"
"עֲבָרִיִּים אֲנַחְנוּ" עָנוּ מֹשֶׁה וְאֱהָרֹן, "ה' אֱלֹהֵי הַיְּהוּדִים שָׁלַח אוֹתָנוּ
אֵלֶיךָ כְּדִי לְצִוּוֹת עֲלֶיךָ שֶׁתִּשְׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶץ־יִי!"
אָז קָרָא פְּרַעֲה: "מִי הוּא אֱלֹהֵיכֶם כִּי אֲשַׁמְעַ בְּקוֹלוֹ? לֹא אֲשַׁמְעַ, וְגַם
אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֹא אֲשַׁלַּח מֵאֶרֶץ־יִי! לָכוּ לָכֶם!"

פְּרַעֲה פָקַד עַל שׁוֹטְרָיו לְהַכְבִּיד אֶת הָעֲבֹדָה עַל יִשְׂרָאֵל.
אָמַר ה' לְמֹשֶׁה וְאֱהָרֹן: "יִדְעַתִּי כִּי לֹא יִרְצֶה פְּרַעֲה לְשַׁלַּח אֶת בְּנֵי
יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ, לָכֵן אֶכֶּה אוֹתוֹ מַכּוֹת חֲזָקוֹת וּפּוֹגְעוֹת, וְרַק אִזּוֹ פְּרַעֲה
יִשְׁלַח אֶתְכֶם, כִּי בִיד חֲזָקָה וּבְזִרְעֹ נְטוּיָה אוֹצִיא אֶתְכֶם מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם
שְׁכֹלֶם יִדְעוּ עַד כִּמָּה חֲזָק הָאֱלֹהִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל".

עָשָׂר מַכּוֹת הֵבִיא ה' עַל פְּרַעֲה וְעַל מִצְרַיִם וְאֵלוֹ הָיוּ: דָּם, צִפְרִידֵּעַ, כִּנִּים,
עֲרֹב, דָּבָר, שְׁחִין, בָּרָד, אֲרָבָה, חוֹשֶׁךְ, מַכַּת בְּכוֹרוֹת.

וּבַעֲרֹב שֶׁלִּפְנֵי מַכַּת בְּכוֹרוֹת, קָרָא מֹשֶׁה לְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְאָמַר לָהֶם:
הִתְכַּוְּנוּ, אֲנַחְנוּ עוֹמְדִים לַעְזוֹב אֶת מִצְרַיִם, הֲלֵילָהּ, הִתְאַרְגְּנוּ כֹּךְ:
אֲרִזּוּ לָכֶם מַעַט צִיּוֹד, בְּגָדִים שְׂמִיכוֹת וְקִמַּח לְמַאֲכָל, אֶת מִשְׁקוֹף
הַדֶּלֶת סָמְנוּ לָכֶם בָּדָם, כְּדִי שֶׁה' יִפְסַח (יִדְלַג) עַל בֵּיתְכֶם כְּשֶׁהוּא מִכֶּה
אֶת הַמִּכָּה הָאַחֲרוֹנָה וְהַקֶּשֶׁה בְּיוֹתֵר - מַכַּת בְּכוֹרוֹת".

”בְּאַמְצֵעַ הַלֵּילָה הַכָּה ה' אֶת כָּל בְּכוֹרֵי מִצְרַיִם, גַּם אֶת בְּכוֹר פְּרָעָה הַכָּה, וְהִיתָה צַעֲקָה גְּדוֹלָה בְּמִצְרַיִם, כִּי אֵין בַּיִת אֲשֶׁר אֵין שֵׁם מֵת.”. פְּרָעָה קָרָא לְמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן וַיִּגְרֹשׁ אוֹתָם וְאֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. בַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר יוֹם לַחֹדֶשׁ נִסָּן יָצְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל מִמִּצְרַיִם. עָבְרוּ רַק שְׁלֹשָׁה יָמִים, וּפְרָעָה הִתְחַרֵּט עַל כִּי שָׁלַח אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל מֵאֶרֶצוֹ. פְּרָעָה אָסַף אֶת חֵילָיו וַיֵּצֵא לְרֹדוֹף אַחֲרֵי בְנֵי יִשְׂרָאֵל. הֵם רָדְפוּ וְהִשִּׁיגוּ אֶת בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עַל שְׂפַת יַם סוּף.

כְּשָׂרְאוּ בְנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַמִּצְרַיִם, נִבְהָלוּ מְאֹד וְצָעֲקוּ אֶל ה' שֶׁיַּצִּיל אוֹתָם. אַז הִכָּה מֹשֶׁה בַּמַּטֵּה הָאֱלֹדִיקִים עַל הַיָּם – וַיִּנְבְּקְעוּ הַיָּמִים. בְּנֵי יִשְׂרָאֵל עָבְרוּ אֶת הַיָּם בַּיַּבֵּשָׁה.

רָאוּ הַמִּצְרַיִם כִּי הַיָּם נִבְקַע וּבְנֵי יִשְׂרָאֵל עוֹבְרִים בְּתוֹכּוֹ נִכְנָסוּ גַם הֵם. הָרִים מֹשֶׁה אֶת מַטֵּה הָאֱלֹדִיקִים שׁוֹב עַל הַיָּם, וְהַיָּם שָׁבוּ וַיִּכְסּוּ אֶת הַיַּבֵּשָׁה וְכָל חֵילֵי פְרָעָה, הַמִּרְכָּבוֹת וְהַסּוּסִים טָבְעוּ בָּיָם.

לְזָכָר יֵצִיאת מִצְרַיִם חוֹגְגִים בַּחֲמֹשֶׁה עָשָׂר לַחֹדֶשׁ נִסָּן אֶת חַג הַפֶּסַח – בַּמָּשָׁךְ שִׁבְעָה יָמִים. בַּיָּמִים אֵלֶּה אוֹכְלִים רַק מַצּוֹת וְאָסוּר לֶאֱכֹל חֶמֶץ- כִּדִּי לְזָכָר שֶׁבְנֵי יִשְׂרָאֵל יָצְאוּ בַּחֲפִזּוֹן (בַּמַּהֲרֹת) גְּדוֹל מִמִּצְרַיִם, בְּצֶקֶם לֹא חֶמֶץ, וְהֵם יָכְלוּ לֶאֱפוֹת רַק מַצּוֹת.

הָעָרֵב הָרֵאשׁוֹן שֶׁל חַג הַפֶּסַח נִקְרָא ”לֵיל הַסֵּדֶר”. בַּלֵּילָה זֶה, אוֹכְלִים מַאֲכָלִים שְׂמֵזֻכִּירִים מָה קָרָה לְבְנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם: מְרֹר - לְזָכָר הַחַיִּים הַמָּרִים שֶׁל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל בְּמִצְרַיִם. חֲרֹסֶת - לְזָכָר הַטִּיט שֶׁהִשְׁתַּמְשׂוּ הָעֶבְדִּים הָעִבְרִיִּים בְּמִצְרַיִם.

בַּלֵּילָה זֶה יֵשׁ חוֹבָה לְסַפֵּר אֶת סִיפּוֹר ”יֵצִיאת מִצְרַיִם”, וְלָכֵן מִתְכַּנְּסִים כָּל הַמְשֻׁפָּחָה וּמִסְפָּרִים עַל יֵצִיאת מִצְרַיִם וְקוֹרְאִים אֶת הַהֲגָדָה.

הַבֶּן הַצָּעִיר שׁוֹאֵל אֶת ”מָה נִשְׁתַּנָּה”- אַרְבַּע קִשּׁוּיֹת שְׁשׁוֹאֲלוֹת בִּמְה שׁוֹנָה הַלֵּילָה הַזֶּה מִשָּׂאָר לֵילֹת הַשָּׁנָה?

יֵשׁ שְׁנֹהָגִים בְּלֵיל הַסֵּדֶר לְהַחֲבִיא אֲפִיקוֹמֹן - חֲצִי מָצָה עֲטוּפָה בַּמַּפִּית, כִּדִּי לְשַׁכְנֹעַ אֶת הַיִּלָּדִים לְהִשָּׂאָר עֲרִים וּלְהַקְשִׁיב לְסִפּוֹר ”יֵצִיאת מִצְרַיִם. בְּסוּף הַסֵּדֶר מְחַפְּשִׁים הַיִּלָּדִים אֶת הָאֲפִיקוֹמֹן, וְהַמוֹצָא הַמֵּאֲשֶׁר זוֹכָה בִּפְרָס.

כִּיצַד קוֹרְאֵתִי?